

продължава ми смѣхътъ извънъ прѣдѣлитѣ на скромността и на учтивостта. Безумніятъ само ся смѣе съ голѣмъ гласъ. Въобще, смѣхътъ, кога е безмѣренъ, не приличя на мждъръ чловѣкъ.

Расходътъ е и той друго забавленіе, което ползува здравіето. Кога ся расхождами съ други наедно, трѣба да давами мѣстото въ срѣдата на по горнитѣ отъ насъ; ако сме двама трѣба да вървимъ отъ лѣвата страна, ако другарятъ ни е по горенъ отъ насъ. Същото трѣба да правимъ и на връщаніе.

Кога вървимъ по улицитѣ, трѣба да оставяме на по отличнитѣ люди страната отъ къмъ къщитѣ.

Голѣмъ порокъ на младежитѣ е, кога ся расхождатъ да ся улавятъ за рѣцѣ, да крачѣтъ, да поскачятъ, да ся блѣскають, или да блѣскають онія, които минаватъ до тѣхъ, да ся смѣхътъ и да приказватъ високо и прѣдъ людитѣ, които срѣщатъ.

Когато ся расхождами съ жени, трѣба да вървимъ отъ лѣвата имъ страна, да вървимъ наедно съ тѣхъ, да не ги излѣдвами отъ главата до петитѣ, нито да ся приближаваме много близо до тѣхъ; трѣба да имъ подаваме рѣка кога ще сѣднатъ или кога ще станѣтъ; съ тѣхъ трѣба да ся обхождаме цѣломѣдренно и въ разговоритѣ и въ движеніата.

Играта е и тя едно забавленіе, нѣ много трѣба да внимаваме на нея.

Упражнителнитѣ игри трѣба сѣкога да ся прѣдпочитатъ отъ занимателнитѣ; нѣ трѣба да ставатъ съ мѣрка и безъ да ся сгорѣщяваме много.

Не трѣба да играемъ груби игри, защото тѣ подбуждатъ страститѣ ни и докарватъ хиляди лоши слѣдствія.

Въ сѣкоя игра, трѣба да отбѣгваме отъ да ся каимъ, кога изгубимъ и отъ да ся радваме кога спечелимъ. Не трѣба да ся показваме скѣперници въ играта,